

De misvatting van de evolutie

[nederlands - dutch - الهولندية]

revisie: Yassien Abo Abdillah

Kantoor voor da'wa Rabwah (Riyad)

2013 - 1434

IslamHouse.com

Islam voor iedereen

أخطاء نظرية النشوء والإرتقاء

« باللغة الهولندية »

مراجعة: ياسين أبو عبد الله

2013 - 1434

IslamHouse.com

Alle lof behoort aan Allah

De Misvatting van de Evolutie

We hebben een aantal wonderen van het Boek van Allah besproken, het Boek dat Hij als leiding en waarschuwing naar de mensheid heeft gestuurd. Met deze wonderen heeft Allah ons vele tekenen, dat de Koran het Boek van de Waarheid is, gegeven en Hij nodigde de mensen uit om erover na te denken. Eén van de belangrijkste onderwerpen waar Allah in de Koran naar verwijst, is de erkentelijkheid van de mens voor de talloze tekenen van de schepping op de aarde en de waardering van de mensen voor Zijn macht, door deze te gedenken. Tegenwoordig zijn er echter verschillende ideologieën die de mensen het Feit van de Schepping willen doen vergeten en zij trachten hen door ongegronde ideeën, te scheiden van hun religie.

De meest kenmerkende van deze ideologieën is het materialisme.

Het Darwinisme, d.w.z. de evolutietheorie, is de belangrijkste theorie die door het materialisme, vanwege zijn zogenaamde wetenschappelijke basis voor zijn eigen doeleinden, wordt geaccepteerd. Deze theorie, die beweert dat het leven door toeval, uit

anorganisch materiaal is ontstaan, is feitelijk ten ondergegaan toen werd bevestigd dat het universum door Allah geschapen is.

Het is Allah Die het universum geschapen heeft en Die het tot in het kleinste detail ontworpen heeft. Daarom is het onmogelijk dat de evolutietheorie, die beweert dat levende wezens niet door Allah geschapen zijn maar het product zijn van toevallige gebeurtenissen, waar is.

Het is dan ook niet verbazend, dat als we naar de evolutietheorie kijken, deze door de wetenschappelijke bevindingen wordt weerlegd. Het ontwerp van het leven is buitengewoon ingewikkeld en iets dat sensationeel is. In de anorganische wereld kunnen we bijvoorbeeld onderzoeken hoe gevoelig het evenwicht is, waarvan de atomen afhankelijk zijn. Verder kunnen we in de organische wereld zien in wat voor een ingewikkelde ontwerpen deze atomen bij elkaar worden gebracht, en welke buitengewone mechanismen en structuren er zijn, zoals proteïnen, enzymen en cellen, die te samen met de atomen gemaakt zijn. Dit buitengewone ontwerp in het leven, ontzenuwde, aan het einde van de 20ste eeuw, het Darwinisme. We hebben dit onderwerp zeer uitvoerig in sommige van onze andere boeken besproken en zullen dit blijven doen. Maar we denken dat, gezien

het belang ervan, het nodig is om ook in dit boek een korte samenvatting te geven.

De wetenschappelijke ondergang van het Darwinisme

Hoewel de doctrine helemaal tot de oude Grieken teruggaat, boekte de evolutietheorie pas in de 19de eeuw, op grote schaal winst. De belangrijkste ontwikkeling die er voor zorgde dat de theorie het topic van de wetenschappelijke wereld werd, was het boek van Charles Darwin *'The Origin of Species'*, uitgegeven in 1859. In dit boek ontkende Darwin dat de verschillende levende soorten op aarde afzonderlijk door Allah geschapen waren. Volgens Darwin hadden alle levende wezen een gemeenschappelijke voorouder en onderscheidden zij zich in de loop der tijd door kleine veranderingen.

De theorie van Darwin is niet op concrete wetenschappelijke vondsten gebaseerd; zoals hij zei, was het slechts een 'aanname' een 'veronderstelling'. Verder bekent Darwin in het lange hoofdstuk van zijn boek, getiteld 'Moeilijkheden van de theorie', dat de theorie faalde in het geven van antwoord op veel kritische vragen.

Darwin vestigde al zijn hoop op de nieuwe wetenschappelijke ontdekkingen waarvan hij dacht dat die 'de moeilijkheden van de theorie' zouden oplossen. Maar in tegenstelling tot zijn verwachtingen, vergrootten de wetenschappelijke ontdekkingen de dimensie van deze moeilijkheden.

De nederlaag van het Darwinisme ten opzichte van de wetenschap kan in drie basisonderwerpen worden herzien:

1. De theorie kan op geen enkele wijze verklaren hoe het leven op aarde is ontstaan.
2. Er is geen wetenschappelijk bewijs dat aantoont dat de 'evolutionaire mechanismen' waar de theorie vanuit gaat, enige kracht hebben, om hoe dan ook te evolueren.
3. Het archief van fossielen bewijst volledig het tegenovergestelde van de veronderstellingen, waar de evolutietheorie van uitgaat.

In dit gedeelte zullen we een algemeen overzicht van deze drie basispunten geven.

De eerste onneembare stap: De oorsprong van het leven

De evolutietheorie veronderstelt dat alle levende soorten zich uit één enkele cel hebben ontwikkeld, een cel die 3,8 miljard jaar geleden op de primitieve aarde verscheen. Er zijn een aantal vragen die de theorie niet kan beantwoorden, n.l., hoe kon, als deze evolutie echt heeft plaats gevonden, uit één enkele cel, miljoenen vormen van complex levende soorten voortkomen, waarom zijn er geen sporen in het fossielenarchief gevonden? Maar het belangrijkste van de eerste stap van dat vermeende evolutionaire proces is te vragen: hoe deze 'eerste cel' is ontstaan.

Aangezien de evolutietheorie de schepping ontkent en geen enkele vorm van bovennatuurlijke inmenging accepteert, houdt het vol dat de 'eerste cel' door toeval binnen de wetten van de natuur, zonder ontwerpplan of regeling, is ontstaan. Volgens de theorie zou uit anorganische stof, door het toeval, een levende cel gevormd zijn. Dit is echter een bewering die zelfs de meest onkwetsbare regels van de biologie, geweld aandoet.

“Het leven komt voort uit het leven.”

In zijn boek verwijst Darwin nooit naar de oorsprong van het leven. Het primitieve begrip van de wetenschap in zijn tijd baseert zich op de aanname dat levende wezens uit een heel eenvoudige structuur bestonden. Sinds de middeleeuwen was spontane voortplanting een theorie die er van uitgaat dat anorganisch materiaal samenkomt en leven vormt, algemeen geaccepteerd. Men geloofde toen, in het algemeen, dat insecten uit voedselresten voortkwamen en muizen uit graan. Interessante experimenten werden uitgevoerd om deze theorie te bewijzen. Er werd wat graan in een vies stukje doek gelegd, men geloofde dat er na verloop van tijd muizen uit zouden voortkomen. Ook de ontwikkeling van wormen, in vlees, werd als bewijs voor de ‘spontane voortplanting’, aangenomen. Pas een tijd later begreep men dat wormen niet spontaan uit vlees voortkwamen, maar dat deze door vliegen, in de vorm van larven, vervoerd werden, larven die onzichtbaar waren voor het blote oog.

Zelfs in de periode dat Darwin ‘The Origin of Species’ schreef, was in de wetenschappelijke wereld, het geloof dat bacteriën uit niet levend materiaal voortkwamen, wijdverspreid geaccepteerd. Maar vijf jaar, nadat het boek van Darwin was uitgegeven,

ontzenuwde het werk van Louis Pasteur deze veronderstellingen, waarop de evolutieleer gebaseerd was. Pasteur vatte de conclusie die hij bereikte na tijdrovende experimenten en onderzoeken, als volgt samen: “De stelling, dat anorganisch materiaal leven kan voortbrengen, is voorgoed geschiedenis geworden..”

Lange tijd verwierpen de bepleiters van de evolutietheorie, de ontdekkingen van Pasteur. Toen echter via ontwikkelingen in de wetenschap, de ingewikkelde structuur van een levend wezen ontrafeld werd, raakte het idee, dat het leven door het toeval tot stand was gekomen, in een nog grotere impasse.

Niet overtuigende inspanningen in de 20ste eeuw

De eerste evolutionist die zich in de twintigste eeuw met het onderwerp van het ontstaan van het leven ging bezig houden, was de beroemde Russische bioloog Alexander Oparin. Met verschillende theorieën die hij, in de dertiger jaren van de twintigste eeuw, naar voren bracht, wilde hij het bewijs leveren dat de cel van een levend wezen door toeval kon ontstaan. Maar deze studies waren gedoemd te mislukken en Oparin legde de volgende bekentenis af: “Helaas blijft het ontstaan van de cel nog een probleem en feitelijk

is dit het meest duistere aspect van de hele evolutietheorie.”

Evolutionistische volgelingen van Oparin probeerden experimenten uit te voeren teneinde het probleem van het ontstaan van het leven op te lossen. De bekendste experimenten zijn uitgevoerd door de Amerikaanse chemicus Stanley Miller in 1953. In een experimentele opstelling combineerde hij gassen, waarvan hij aannam dat ze in de oeratmosfeer van de aarde bestonden en voegde aan het mengsel energie toe. Miller bracht de synthese van verschillende organische moleculen (aminozuren) die in de structuur van proteïnen aanwezig zijn, tot stand.

Een paar jaar later werd echter duidelijk dat dit experiment, dat toen als een belangrijke stap in de naam van de evolutie werd gezien, ongeldig was. De atmosfeer die in het experiment gebruikt werd, was heel anders dan de werkelijke omstandigheden op aarde.

Na een lange stilte bekende Miller dat de atmosfeer in zijn experiment onrealistisch was.

Alle evolutionaire inspanningen, om gedurende de gehele 20ste eeuw, de oorsprong van het leven te verklaren, eindigden in een mislukking. De geochemicus Jeffrey Bada van het San Diego Scripps Institute, accepteert dit feit in een artikel uitgegeven in *Earth Magazine* in 1998:

Vandaag de dag, nu we de twintigste eeuw verlaten, hebben we nog steeds te maken met het grootste onopgeloste probleem dat we hadden, toen we de twintigste eeuw binnentraden: “Hoe is het leven op aarde ontstaan?”

De ingewikkelde structuur van het leven

Eén van de feiten die de evolutietheorie ongeldig maken is de ongelooflijke ingewikkelde structuur van het leven. Het DNA molecuul dat in de kernen van de cellen van levende wezens zit, is hier een voorbeeld van. Het DNA molecuul is een soort databank, gevormd door vier verschillende moleculen in

verschillende volgorden. Deze databank bevat de codes van alle fysieke eigenschappen van dat levende wezen. Als het menselijke DNA op zou worden geschreven, is er berekend dat het zou resulteren in een encyclopedie van 900 delen. Natuurlijk verwerpt deze buitengewone informatie het concept van het toeval definitief.

De voornaamste reden waarom de evolutietheorie over de oorsprong van het leven in een dergelijke grote impasse is geraakt, is dat zelfs het eenvoudigste levende organisme nog een ongelooflijke ingewikkelde structuur bevat. De cel van een levend wezen is ingewikkelder dan alle technologische producten die door de mens zijn gemaakt. Zelfs vandaag de dag kan men, in de meest ontwikkelde laboratoria ter wereld, middels het samenbrengen van anorganisch materiaal, geen levende cel maken.

De voorwaarden die nodig zijn voor de vorming van een cel zijn te groot in aantal om door toevalligheden weg te laten redeneren. De waarschijnlijkheid dat

proteïnen, de bouwstenen van de cel, toevallig tot synthese komen, is voor een gemiddelde proteïne vervaardigd uit 500 aminozuren, 1 op 10^{950} . In de wiskunde wordt een waarschijnlijkheid die kleiner is dan 1 op 10^{50} als praktisch onmogelijk beschouwd.

Het DNA molecule dat zich in de kern van de cel bevindt en waarin de genetische informatie is opgeslagen, is een ongelooflijke databank. Er is berekend dat als de informatie die in DNA is opgeslagen op papier zou worden gezet, dit een bibliotheek zou vormen bestaande uit een encyclopedie van 900 delen, met ieder 500 pagina's.

Hier doet zich een interessant dilemma voor: het DNA kan zich alleen vermenigvuldigen met behulp van een paar gespecialiseerde proteïnen (enzymen). Maar de vorming van deze enzymen kan alleen verwezenlijkt worden middels de informatie die in het DNA staat. Aangezien zij beiden afhankelijk van elkaar zijn, moeten zij tegelijkertijd bestaan voor de vermenigvuldiging. Dit brengt het scenario, dat het leven door zichzelf wordt gevormd, op een dood punt. Prof. Leslie Orgel, een vermaard evolutionist aan de Universiteit van San Diego, Californië bekende dit feit in september 1994, als een thema in het Tijdschrift Scientific American: "Het is buitengewoon onwaarschijnlijk dat proteïnen en nucleïnezuren, die

beiden een ingewikkelde structuur hebben, op dezelfde plaats en op dezelfde tijd, zijn ontstaan. En dus zullen wij op het eerste gezicht wel tot de conclusie moeten komen, dat het leven nooit uit chemische middelen kan zijn ontstaan.

Ongetwijfeld is het zo dat als het leven onmogelijk van natuurlijke oorsprong kan zijn ontstaan we wel zullen moeten accepteren dat het leven is “geschapen” op een bovennatuurlijke manier. Dit feit geeft overduidelijk weer dat de evolutietheorie, die als zijn voornaamste doel heeft de schepping te ontkennen, geen waarde heeft.

De denkbeeldige mechanismen van de evolutie

Het tweede belangrijke aspect dat de theorie van Darwin ontkracht, is dat beide concepten die in de theorie als ‘evolutionaire mechanismen’ naar voren worden gebracht, in werkelijkheid geen evolutionaire kracht hebben.

Darwin baseerde zijn evolutionaire bewering volledig op het mechanisme van de ‘natuurlijke selectie’. Het belang dat hij hieraan hechtte, werd duidelijk door de titel van zijn boek: “Het ontstaan der soorten door middel van natuurlijke selectie...”

Natuurlijke selectie houdt in dat die levende wezens die sterker zijn en meer geschikt voor de natuurlijke omstandigheden van hun woonomgeving, in de strijd om het bestaan, zullen overleven. Bijvoorbeeld, als een kudde herten door roofdieren wordt bedreigd, zullen die herten die sneller kunnen rennen, het kunnen overleven. Daardoor zal de kudde herten worden samengesteld, uit de snellere en sterkere individuen. Maar ongetwijfeld zal dit mechanisme er niet toe bijdragen dat herten gaan evolueren en tot een ander soort transformeren, zoals b.v. in paarden..

Daarom heeft het mechanisme van natuurlijke selectie geen evolutionaire kracht. Darwin was zich hier ook bewust van en moest in zijn boek 'Het ontstaan der soorten' wel verklaren:

“Natuurlijke selectie treedt niet op tenzij er zich een gunstige kans voordoet.”

De invloed van Lamarck

Dus, hoe kunnen die gunstige kansen zich voordoen? Darwin probeerde deze vraag, vanuit het primitieve wetenschappelijke standpunt van zijn tijd, te beantwoorden. Volgens de Franse bioloog Lamarck, die voor Darwin leefde, geven levende wezens eigenschappen, die zij tijdens hun leven verkregen

hebben, door aan de volgende en deze accumulatie (opstapeling) van de ene generatie op de andere, vormden nieuwe soorten. Volgens Lamarck hadden giraffen zich bijvoorbeeld, uit antilopen ontwikkeld; doordat zij steeds probeerden de bladeren van hoge bomen te eten, werden hun nekken, generatie na generatie, langer. Darwin beschreef soortgelijke voorbeelden in zijn boek 'Het ontstaan der soorten'. Hij zei bijvoorbeeld, doordat sommige beren in het water gaan om voedsel te zoeken, transformeerden zij, in de loop der tijd, tot walvissen.

Maar de wetten van de erfelijkheid, ontdekt door Mendel en bevestigd, door de in de 20e eeuw ontluikende wetenschap van de genetica, hebben de legende van het doorgeven van verworven eigenschappen aan volgende generaties, volledig naar het rijk der fabelen verwezen. Dus de natuurlijke selectie was, als evolutionair mechanisme, niet langer meer in de gunst.

Neo-Darwinisme en mutaties

Teneinde een oplossing te vinden, lanceerden Darwinisten aan het eind van de dertiger jaren van de twintigste eeuw, de 'Moderne Synthetische Theorie' of zoals hij beter bekend staat, het Neo-Darwinisme. Het Neo-Darwinisme voegde mutaties, dit zijn

misvormingen in de genen van levende wezens, veroorzaakt door externe factoren- zoals straling of fouten in de vermenigvuldiging-, toe als oorzaak van gunstige variaties, als aanvulling op natuurlijke mutaties.

Tegenwoordig hebben we het Neo-Darwinisme als model voor de evolutie. De theorie houdt vol dat miljoenen levende wezens die op aarde aanwezig zijn, gevormd werden als resultaat van een proces waarbij talloze ingewikkelde organen van deze wezens, zoals oren, ogen, longen en vleugels, mutaties (d.w.z. genetische fouten) zijn ondergaan. Maar er is een duidelijk wetenschappelijk feit dat deze theorie volledig ondermijnd. Mutaties zorgen er niet voor dat levende wezens zich ontwikkelen, in tegendeel, ze doen ze altijd kwaad.

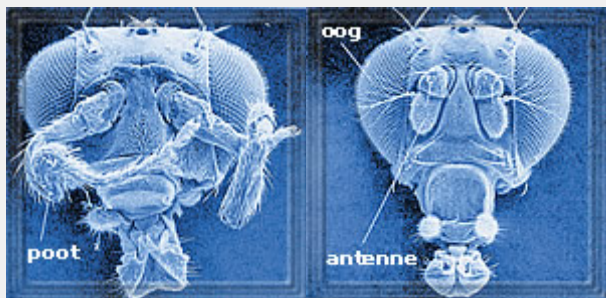
De reden hiervoor is heel eenvoudig; het DNA heeft een heel ingewikkelde structuur en willekeurige veranderingen kunnen het alleen maar schade toebrengen. De Amerikaanse geneticus B.G. Ranganathan legt dit als volgt uit:

Mutaties zijn klein, willekeurig en schadelijk. Ze komen maar sporadisch voor en het beste is als zij geen effect hebben. Deze vier eigenschappen van mutaties houden in dat mutaties niet naar evolutionaire

ontwikkeling kunnen leiden. Een willekeurige verandering in een hoog gespecialiseerd organisme is of ineffectief of schadelijk. Een willekeurige verandering in een horloge kan het horloge niet verbeteren. Waarschijnlijk beschadigt het of is op z'n best zonder effect.. Een aardbeving verbetert een stad niet, het vernietigt het.

Het is dan ook niet verbazingwekkend dat er tot nu toe nog geen voorbeeld van een nuttige mutatie gezien is, dat wil zeggen een mutatie die een ontwikkeling in de genen bewerkstelligt. Van alle mutaties is bewezen dat zij schadelijk zijn. Nu kan men begrijpen dat mutaties, die als evolutionair mechanisme gepresenteerd worden, eigenlijk een genetische uiting zijn die levende wezens schade toebrengen, en ze mismaakt maken. (Het bekendste effect van mutatie bij mensen is kanker). Ongetwijfeld kan zo'n vernietigend mechanisme onmogelijk een 'evolutionair mechanisme' zijn. Natuurlijke selectie aan de andere kant, kan, zoals Darwin het accepteerde, niets uit zichzelf doen. Dit feit toont ons dus aan dat er in de natuur geen 'evolutionaire mechanismen bestaan. En omdat er geen evolutionaire mechanismen bestaan kan ook het denkbeeldige proces wat evolutie genoemd wordt, niet plaatsvinden.

ALLE MUTATIES ZIJN SCHADELIJK

Een normale fruitvlieg (drosophila). Rechts een fruitvlieg waarbij de poten uit het hoofd komen; een mutatie die door straling veroorzaakt is.

Een vreselijk effect van mutaties op het menselijk lichaam. Het jongetje links is een slachtoffer van het nucleaire ongeluk bij de kerncentrale van Tsjernobyl.

Het fossielenarchief: Geen teken van tussenvormen

Het duidelijkste bewijs, dat het door de evolutietheorie gesuggereerde scenario niet heeft plaats gevonden is het fossielenarchief..

Volgens de evolutietheorie stamt elke levende soort van een voorganger af. Een voorafgegangene levende soort veranderde in de loop der tijd in iets anders, en alle soorten zijn op die manier ontstaan. Volgens de theorie gaat de overgang geleidelijk, gedurende miljoenen jaren.

Als dit het geval was geweest dan zouden er tallozen tussensoorten moeten hebben bestaan en tijdens deze lange overgangperiode geleefd hebben.

Bijvoorbeeld, er zouden in het verleden wat halfvis-half reptielen geleefd moeten hebben die een aantal kenmerken van de reptielen gehad moesten hebben naast de kenmerken van vissen die ze al hadden. Of er hadden reptielvogels bestaan moeten hebben die bij de kenmerken van de reptielen die ze al hadden nog kenmerken van vogels kregen. Want dit zou een overgangsfase zijn, het zouden verminkte, onvolledige, kreupelen levende wezens zijn. Evolutionisten verwijzen naar deze denkbeeldige schepselen,

waarvan zij geloven dat die in het verleden geleefd moeten hebben, als de ‘tussenvormen’.

Als dit soort dieren echt geleefd zouden hebben dan zouden er miljoenen zo niet miljarden van hen moeten zijn, in verschillende aantallen en soorten. En wat nog belangrijker is, de overblijfselen van deze vreemde soorten zouden in het fossielenarchief aanwezig moeten zijn. In ‘Het ontstaan der soorten’ legt Darwin uit: “Als mijn theorie waar is, zouden talloze tussenvormen die de naasten van de soorten van verschillende groepen met elkaar verbonden, beslist moeten hebben bestaan... Daarom kan het bewijs van hun vroegere bestaan, alleen in de overblijfselen van de fossielen gevonden worden.

De hoop van Darwin is tevergeefs

Maar, hoewel evolutionisten geweldige inspanningen hebben geleverd om, sinds het midden van de negentiende eeuw, overal ter wereld fossielen te vinden, zijn er nog geen tussenvormen ontdekt. Alle fossielen, die in opgravingen naar boven kwamen, laten zien, in tegenstelling tot de verwachting van de evolutionisten, dat het leven op aarde, plotseling en compleet gevormd, verscheen.

Een beroemde Britse paleontoloog, Derek V. Ager, geeft hoewel hij een evolutionist is dit feit toe.

“Het punt wordt duidelijk, dat als we het fossielenarchief gedetailleerd bestuderen, op het niveau van de rangschikkingen van soorten, vinden we, steeds weer opnieuw, niet een geleidelijke evolutie maar een plotselinge explosie van één groep ten koste van een andere.

Dit betekent dat in het fossielenarchief, alle levende soorten plotseling verschenen, terwijl ze compleet gevormd waren, zonder dat er tussendoor sprake was van tussenvormen. Dit is precies tegengesteld aan de veronderstellingen van Darwin. Het is ook een sterk bewijs dat de levende wezens geschapen zijn. De enige uitleg, dat levende soorten opeens en tot op het detail volledig verschenen, zonder evolutionaire voorouder, is dat deze soorten geschapen zijn. Dit feit werd ook door de beroemde evolutionaire bioloog Douglas Futuyma toegegeven: “Alle mogelijke verklaringen voor de oorsprong van levende wezens, tussen schepping en evolutie, raken uitgeput. Organismen verschenen op deze wereld, of volledig ontwikkeld, of onvolledig. Als dat niet zo was, dan moeten de organismen zich uit eerder bestaande soorten door één of ander proces van verandering, hebben ontwikkeld. Als ze in volledig ontwikkelde staat zijn

verschenen, dan moeten zij inderdaad door de één of andere “oppermachtige” intelligentie geschapen zijn.

De fossielen laten zien dat levende wezens, volledig ontwikkeld en in een perfecte staat, op de aarde verschenen. Dit houdt in dat ‘de oorsprong der soorten’ in tegenstelling tot de veronderstellingen van Darwin, de schepping is en niet de evolutie.

Het verhaal van de menselijke evolutie

Het verhaal dat het meest door de verdedigers van de evolutietheorie verteld wordt, is het onderwerp van de oorsprong van de mens. De darwinisten huldigen het standpunt dat de huidige moderne mens uit een soort aapachtig wezen is ontstaan. Zij stellen dat tijdens dit zogenaamde evolutionaire proces, waarvan men denkt dat het 4 tot 5 miljoen jaar geleden begon, zich tussen de moderne mens en zijn voorouders een aantal ‘tussenvormen’ bevonden. Aan de hand van dit volledig denkbeeldige, scenario wordt er een lijst gemaakt van de vier basiscategorieën:

1. Australopithecus
2. Homo habilus
3. Homo erectus

4. Homo sapiens

Evolutionisten noemen de zogenaamde eerste aapachtige voorouders van de mens 'Australopithecus'; dat betekent Zuidelijke Afrikaanse aap. Deze levende wezens zijn eigenlijk niets anders dan een oude apensoort, die nu is uitgestorven. Er is door twee wereldberoemde anatomen uit Groot-Brittannië en de Verenigde Staten, namelijk Lord Solly Zuckerman en Prof. Charles Oxnard diepgaand onderzoek uitgevoerd onder de verschillende soorten Australopithecus; hieruit bleek dat het een gewone apensoort betrof, die is uitgestorven en geen gelijkenis met de mens vertoonde.

Evolutionisten classificeren het volgende stadium van de menselijke evolutie als 'homo' dat betekent 'mens'. Volgens de evolutionaire veronderstelling, zijn de levende wezens in de homoserie verder ontwikkeld dan de Australopithecus. Evolutionisten ontwerpen een merkwaardig evolutionair schema door de verschillende fossielen van deze wezens op een bepaalde manier te rangschikken. Dit is een denkbeeldig schema, want het is nooit bewezen dat er een evolutionaire relatie bestaat tussen deze verschillende klassen. Ernst Mayr, één van de belangrijkste verdedigers van de evolutietheorie in de

twintigste eeuw, geeft dit feit toe en zegt dat “de keten tot aan de Homo sapiens, in feite zoek is.”

Door het schetsen van de verbindingsketen, zoals Australopithecus > Homo habilis> Homo erectus> Homo sapiens, impliceren evolutionisten dat elk van deze soort de voorouder van de ander is. Maar recente vondsten van paleoantropologen hebben onthuld dat de Australopithecus, Homo habilis en Homo erectus in verschillende delen van de wereld, maar in dezelfde periode leefden.

Bovendien heeft een bepaald deel van de mensachtigen, geclassificeerd als Homo erectus, geleefd tot de modernste tijd. Homo sapiens neanderthalens is en Homo sapiens sapiens (de moderne mens) hebben in hetzelfde gebied naast elkaar geleefd.

Deze situatie geeft duidelijk weer dat de bewering dat zij voorouders van elkaar zijn, niet op gaat. Een paleontoloog van de Harvard University, Stephen Jay Gould, hoewel zelf een evolutionist, legt deze impasse van de evolutietheorie als volgt uit: “Wat is van onze evolutionaire ladder overgebleven, als drie bestaande afstammelingen van de mensachtigen (A. Africanus, de Robust Australopithecines en H. Habilis) niet duidelijk van elkaar afstammen? Bovendien vertonen geen van

de drie enige evolutionaire ontwikkeling tijdens hun verblijf op aarde.

Kortom, het scenario van de menselijke evolutie, dat men in stand tracht te houden middels talloze tekeningen van wat “half aap half mensachtige” wezens die in de media en lesboeken verschijnen en wat eigenlijk niets anders is dan een middel tot propaganda, is niet meer dan een verhaal zonder wetenschappelijke basis.

Er zijn geen fossielenresten die het verhaal van de menselijke evolutie ondersteunen. In tegendeel, het fossielenarchief laat zien dat er een onneembare scheidingslijn tussen mensen en apen is. Met deze waarheid in het achterhoofd, vestigen evolutionisten hun hoop op bepaalde tekeningen en modellen. Ze plaatsen willekeurig maskers op fossielenresten en vormen denkbeeldige half- aap half menselijke gezichten.

Lord Solly Zuckerman, één van de beroemdste en meest gerespecteerde wetenschappers van Groot-Brittannië, die gedurende vele jaren onderzoek heeft gedaan naar dit onderwerp en wel in het bijzonder, gedurende vijftien jaren, naar de fossielen van de Australopithecus, concludeerde tenslotte, ondanks het feit dat hij zelf een evolutionist was, dat er in feite geen stamboom van de aapachtige wezens tot de mens bestaat.

Zuckerman heeft ook een interessant “spectrum van de wetenschap” gemaakt. Hij stelde een spectrum van wetenschappen op en rangschikte wetenschappen naar wat hij beschouwde als wetenschappelijk en als niet-wetenschappelijk.

Volgens het spectrum van Zuckerman, zijn de wetenschappen van de chemie en natuurkunde, afhankelijk van concrete informatie, de meest “wetenschappelijke” terreinen. Daarna komen de biologische wetenschappen en tenslotte de sociale wetenschappen. Helemaal aan het einde van het spectrum, beschouwd als het deel dat het “minst wetenschappelijk” is, zien we de concepten van de bovennatuurlijke waarnemingen, zoals telepathie en het zesde zintuig en tenslotte de ‘menselijke evolutie’. Zuckerman legt zijn beredenering als volgt uit: “Als we het gebied van de objectieve waarheid verlaten, komen we terecht in die terreinen van veronderstelde biologische wetenschap, zoals bovennatuurlijke waarneming of de interpretatie van de fossiele geschiedenis van de mens, waar volgens de trouwe (evolutionist) alles mogelijk is – en waar de oprechte gelovige (in de evolutie) soms in staat is om, tegelijkertijd, in verschillende tegenstrijdige zaken te geloven.”

De fabel van de menselijke evolutie, blijkt niets anders te zijn dan de vooringenomen interpretaties van enkele opgegraven fossielen., door een aantal mensen die hun eigen theorie blindelings volgen.

De technologie van het oog en het oor

Een ander onderwerp dat door de evolutietheorie onbeantwoord blijft, is de uitmuntende kwaliteit van de waarneming door het oog en het oor.

Als we het oog en het oor met camera's en met instrumenten voor geluidsopnamen vergelijken, zien we dat het oog en het oor veel complexer, functioneler en beter zijn dan die technologische producten.

Laten we, voordat we doorgaan met het onderwerp van het oog, proberen kort antwoord te geven op de vraag "hoe wij zien". Lichtstralen, afkomstig van een object, vallen in spiegelbeeld op de retina (netvlies) van het oog. Hier worden deze lichtstralen door cellen omgezet in elektrische signalen en deze bereiken een kleine plek achter in de hersenen dat het gezichtcentrum wordt genoemd. Deze elektrische signalen worden, na een serie van processen, in dit hersencentrum als afbeelding waargenomen. Met deze technische achtergrond in ons hoofd, kunnen we het één en ander overdenken.

De hersenen zijn uitgesloten van licht. Dat betekent dat het in de hersenen pikdonker is, en dat licht de plek, waar de hersenen zich bevinden, niet bereikt. De plaats, genaamd het gezichtscentrum, is een

pikdonkere plek waar geen licht kan komen; het kan zelfs de donkerste plek zijn die u ooit heeft gekend. Maar u neemt in deze pikdonkere duisternis een heldere, lichte wereld, waar. Het beeld dat in het oog gevormd wordt, is zo scherp en duidelijk, dat zelfs de technologie van de 20ste eeuw het niet kan evenaren. Kijk bijvoorbeeld eens naar het boek dat u leest, naar de handen die het vasthouden, til dan uw hoofd op en kijk om u heen. Heeft u ooit, ergens anders, een dergelijk scherp en duidelijk beeld, als dit, gezien? Zelfs het best ontwikkelde televisiebeeldscherm, gemaakt door de grootste televisieproducent ter wereld, kan u niet voorzien in een dergelijk scherp beeld. Dit is een driedimensionaal, een gekleurde en een buitengewoon scherpe afbeelding. Meer dan honderd jaar lang hebben duizenden ingenieurs geprobeerd om deze scherpte te bereiken. Voor dit doel werden fabrieken en kolossale zaken opgericht, werd er veel onderzoek gedaan en werden er plannen en ontwerpen gemaakt. Kijk opnieuw naar een tv-beeldscherm en het boek dat u in uw handen vasthoudt. U zult een groot verschil in scherpte en in onderscheiding waarnemen. Verder geeft het tv-beeldscherm u slechts een tweedimensionale afbeelding terwijl u met uw ogen kijkt naar een driedimensionaal perspectief.

Jarenlang hebben tienduizenden ingenieurs geprobeerd om een driedimensionale tv te maken, die zich kan meten met de zichtkwaliteit van het oog. Ja, ze hebben een driedimensionaal televisiesysteem gemaakt, maar het is onmogelijk daarnaar te kijken zonder een bril op te zetten, bovendien is het slechts een kunstmatige derde dimensie. De achtergrond is vager en de voorgrond lijkt op een papieren ontwerp. Het is nooit mogelijk geweest om een scherp en duidelijk beeld te krijgen zoals dat van een oog. In zowel de camera als de televisie is er verlies van beeldkwaliteit.

Evolutionisten beweren dat het mechanisme, dat dit scherpe en duidelijke beeld produceert, door het toeval gevormd is. Wat zou u denken, als iemand u zou vertellen dat de televisie in uw kamer slechts het resultaat van toeval was, dat al haar atomen “toevallig” samenkwamen en daardoor dit ontwerp, dat een beeld produceert, vormde? Hoe kunnen atomen doen wat duizenden mensen niet kunnen doen?

Als een ontwerp, een primitiever beeld produceert dan dat het oog doet, dan kan dat niet door toeval gemaakt zijn, dan is het heel duidelijk dat het oog en het beeld dat het oog waarneemt, niet door toeval gemaakt zijn. Hetzelfde geldt voor het oor. Het

buitenoor vangt de beschikbare geluiden op via de oorschelp en leidt het naar het middenoor; het middenoor versterkt deze geluidsgolven en brengt ze over naar het binnenoor; het binnenoor stuurt deze vibraties naar de hersenen door het te vertalen in elektrische signalen. Net als bij het oog, eindigt de actie van het horen tenslotte in het gehoorcentrum in de hersenen.

De situatie die voor het oog geldt, geldt ook voor het oor. Dat wil zeggen dat de hersenen volledig voor geluid, net als voor licht, zijn afgesloten; er komt geen geluid door. Daarom is er in de hersenen, hoe lawaaierig het buiten ook is, complete stilte. Echter, de scherpste geluiden worden door de hersenen waargenomen. In uw hersenen, die voor het geluid zijn afgesloten, luistert u naar symfonieën van een orkest, en hoort u al het geluid op een drukke plek. Als echter op dat moment, het geluidsniveau in uw hersenen door een nauwkeurig instrument gemeten zou worden, zal er worden gezien dat daar volledige stilte aanwezig is.

Net als in het geval van afbeeldingen, zijn er tientallen jaren aan inspanning aan vooraf gegaan teneinde te proberen een geluid voort te brengen dat op het origineel lijkt. Het resultaat van deze inspanningen zijn geluidsrecorders hifi systemen en systemen om geluid

waar te nemen. Ondanks alle technologie en de duizenden ingenieurs en experts die op dit terrein werkzaam zijn geweest, is er nog geen geluid verkregen wat dezelfde scherpte en helderheid heeft als het geluid dat door het oor wordt waargenomen. Denk eens aan de hoogste kwaliteit hifi systemen die door de grootste ondernemingen in de muziekindustrie zijn geproduceerd. Zelfs in deze apparaten, is er een bepaald verlies als er geluid wordt opgenomen; of als u uw hifi aanzet, hoort u altijd eerst een sissend geluid voordat de muziek begint. De geluiden die het product zijn van de technologie van het menselijk lichaam zijn echter altijd bijzonder helder en scherp. Een menselijk oor neemt nooit een geluid waar dat door een sissend geluid wordt begeleid of met ruis zoals de hifi dat heeft; het neemt het geluid waar zoals het is; helder en scherp. Zo is het sinds de schepping van de mens. Tot dusver is geen enkel visueel- of opnameapparaat, dat door de mens is gemaakt, zo gevoelig en zo succesvol in het waarnemen van informatie, als het oog en het oor dat zijn.

Maar naast het zien en het horen is hier een ander, nog belangrijker feit.

Aan wie behoort het bewustzijn dat in de hersenen ziet en hoort?

Wie is het die de verleidelijke wereld in de hersenen ziet, naar symfonieën en naar het getjilp van de vogels luistert, en de roos ruikt?

De stimulans die van de ogen, oren en de neus van de mens komen, reizen als electro-chemische zenuwimpulsen naar de hersenen. In biologie-fysiologie- en biochemieboeken kunt u vele details vinden over hoe deze beelden in de hersenen worden gevormd. Maar u zult nooit het belangrijkste feit over dit onderwerp aantreffen. Wie is degene die deze electro-chemische zenuwimpulsen waarneemt zoals beelden, geluiden, geuren en zintuiglijke gebeurtenissen in de hersenen. Er is een bewustzijn in de hersenen dat alles waarneemt, zonder dat daar een oog, een oor of een neus, voor nodig is. Aan wie behoort dit bewustzijn? Ongetwijfeld behoort dit bewustzijn niet tot de zenuwen, tot de vetlaag en tot de neuronen die de hersenen vormen. Dit is dan ook de reden waarom darwinistische materialisten, die geloven dat alles uit materie bestaat, op deze vragen geen antwoord kunnen geven. Want dit bewustzijn is

de geest die door Allah is geschapen. De geest heeft noch het oog nodig om beelden waar te nemen, noch het oor om geluiden te horen. Zelfs, heeft het de hersenen niet nodig, om te denken.

Iedereen die dit duidelijke en wetenschappelijke feit leest, zou over de Almachtige, Allah, moeten nadenken, zou Hem moeten vrezen en zou zijn toevlucht bij Hem moeten zoeken. Hij is degene Die het hele universum samendrukt, in een pikdonkere plaats van een paar kubieke centimeter en in een driedimensionale, gekleurde, schaduwrijke en verlichtende vorm.

Een materialistisch geloof

De informatie die we tot dusver gepresenteerd hebben, laat zien dat de evolutietheorie een bewering is die duidelijk van de wetenschappelijke vondsten afwijkt.

De beweringen van de theorie m.b.t. het ontstaan van het leven wijken af van de wetenschap, het evolutionaire mechanisme dat het voorstelt heeft geen evolutionaire kracht. Aldus behoort de evolutietheorie beslist als een niet-wetenschappelijk idee terzijde geschoven te worden. Gedurende de geschiedenis zijn op deze manier veel ideeën, zoals bijvoorbeeld het

model van het universum waarbij de aarde het middelpunt was, van de wetenschappelijke agenda verdwenen. De evolutietheorie wordt echter nadrukkelijk gehandhaafd op de agenda van de wetenschap. Sommige mensen proberen de kritiek op de theorie, af te schilderen als ‘een aanval op de wetenschap’. Waarom?

De reden hiervoor is dat de evolutietheorie in sommige kringen een onmisbaar dogmatisch geloof is. Deze kringen zijn blindelings toegewijd aan de materialistische filosofie en adopteren het Darwinisme als de enige materialistische uitleg van de werking van de natuur, die naar voren gebracht kan worden. Interessant is het, dat zij dit van tijd tot tijd ook bekennen. Een bekend geneticus en uitgesproken evolutionist, Richard C. Lewontin van de Harvard Universiteit, bekent dat hij ‘in de eerste plaats en vooral een materialist is en dan pas een wetenschapper. Hij zegt: “Het is niet zo dat de methoden en de wetenschappelijke instituten ons op de één of andere manier dwingen slechts een materialistische uitleg van de fenomenale wereld te geven, in tegendeel, we worden door onze vooringenomenheid m.b.t. materiële zaken, aangezet om een onderzoeksmiddel en serie concepten te produceren, die materiele uitleg geven, ongeacht hoe

deze tegen onze intuïtie ingaan, ongeacht hoe geheimzinnig dit voor niet-ingewijden is. Maar het materialisme is absoluut, daarom kunnen wij het niet toestaan dat een Goddelijke Voet tussen de deur gezet wordt.”

Dit zijn duidelijke uitspraken dat het darwinisme een dogma is dat in leven wordt gehouden om de materialistische filosofie te ondersteunen. Dit dogma houdt vol dat er geen wezen is behalve materie. Daarom beweert het dat anorganische, onbewuste materie het leven heeft geschapen. Het houdt vol dat miljoenen verschillende levende soorten: bijvoorbeeld, vogels, vissen, giraffen, tijgers, insecten, bomen, bloemen, walvissen en de mens, het resultaat zijn van interactie tussen materie, zoals stromende regen, een bliksemflits etc., uit anorganisch materiaal. Dit is een opvatting die tegen het verstand en tegen de wetenschap ingaat. Maar darwinisten blijven het verdedigen alsof zij ‘geen Goddelijke Voet tussen de deur’ toelaten.

Iedereen die zonder materialistisch vooroordeel naar de oorsprong van levende wezens kijkt, zal de duidelijke waarheid zien: alle levende wezens zijn het werk van een Schepper, De Almachtige, de Alwijze en de Alwetende. Deze Schepper is Allah, Die het hele universum uit het niet-bestaan geschapen heeft, het

ontworpen heeft in de beste vorm en alle levende wezens heeft gevormd: **“Verheerlijkt bent U, wij hebben geen kennis behalve van wat U ons onderwezen heeft. U bent de Alwetende, de Alwijze.** (Qoer-aan Soerat al-Baqara: 32)

www.islamhouse.com

Islam voor iedereen !

المكتب الإسلامي للدعوة والوعاية العالمية بالربوة

Islamic Propagation Office in Rabwah

P.O.Box 29465 RIYADH 11457 - TEL 4454900 - 4916065

FAX: 4970126 - E-Mail: rabwah@islamhouse.com

<http://www.islamhouse.com>